

M'n tuintjie...

'n Hortie geleeje zat 'k in de grôte zaal van Waerthove te loistere naer 'n optreeje van de Twêe Kraaie. Dà benne, voor wie ze nò nie kenne, zus Nell en broer Huib Kraaijeveld. Ze zonge anderande versies in 't Slierechs diëlect. Voordà ze an 'n versie begon, vertelde Huib aan de mense waer 't over gong. Êên van de liedjes had te maake mè z'n verdwene volkstuintjie langs de spoorlijn. Toe 'k dà hoorde, mos 'k gelijk an vroeger denke. As kaand hà 'k ok 'n tuintjie. Nie bij ons aaige in de stoep, belnêent, daer was nog gêen grassprietjie te bekenne. 'k Mos t'r d'n dijk voor oversteke. Aan d'n overkant weunde opoe. Aan d'n dijk was de kroijenierswinkel vā m'n ome. Achter de winkel was de weunruimte. Bij 't huis hoorde 'n flink achteruit. Om d'r te komme mos ie eerst 'n paor treeje van d'n dijk af. Die wazze verhard met asfaltbrokke die êêder tot d'n dijk behoord hadde. Nae 't uithakke, bij de leste asfaltering, van 'n oud stuk wegdek, wazze ze overgeschote. In 't voorste dêel, in 't hange van de stoep, was tege 't hekke met de bure 'n blommetuintjie aangelege. Hierlangs, tege de stoep aan, liep 'n ijzere geut. Aal 't afvalwaoter dà deur de geutstêen gong, siepelde deur de geut naer beneejene, richting de slôt die wā wijerop begon. Aan d'n aandere kant van de stoep sting een onbeweund huis dat as pakhuis voor de winkel wier gebruikt.

Bogerdtie

Gonge me 'n bietjie vedder naer beneejene, dan naederde me d'n tuin. 't Eerste wat opviel wazze twêe pleeë. Deuze wazze i m'n kaanderjaere nog volop in gebruik. Vlakbij de pleeë was d'n blaaik met d'n drôogstelling. Gong ie d'n blaaik v'rbij, dan kwam ie in de groentetuin. Aan 't end daarvan was een bogerdtie met 'n ouwerwetse krôôsiesbôom en aolebaaiestruike. De mêêstes mè zwarte, en êêntjie mè rooie besse. Die leste wazze bij mijn favveriet! Tegenover de rooie aolebesse sting 't knijnehok. Aan 't end van de, i mijn kaanderôoge onaaendig grôte, tuin was een schutting en daerachter begon 't land van d'n boer. 't Beurde nog wel is, dà 'k t'r overheene klom, en daernae midde in de netuur sting van bouw- en waailand. In de omringende slôtjies zag ie nog anderande waoterplante en gedierte. Vissies, donderkoppies, stekelbaersies en gao zô mor deur. Mor lae 'k gaauw truggaon naer d'n tuin ...

Zwaere lucht

'k Zie m'n ome nog dien hêele lap grond mè z'n vlijmschaarepe spaojchie omspitte. Om 'n goeje ôogst te krijge, wier de achter de pleeje gelege mishôop deur de grond heene gespit. Toe 'k op 'n aevend is effe op d'n tuin gong kijke, viel me 'n zwaere lucht op die nie naer odeklojje rook. De mishôop was verdwene, die kon 't nie weze. Daer mos 'k meer van wete! Ome was nog in de tuin. Wā was t'r gebeurd? De put van de plee lag nog ope en d'n inhoud was over d'n tuin verdêeld en ondergespit. Dà klink nou gek in de ore, mor in die tijd was dà hêel gewoon. 'k Was bepaold hêemel nie vies uitgevaalle, want 'n paor daege laeter was 'k de mijn toebedêelde bedjies van de tuin al aan 't bewaareke. Met de voete wiere paodjies aangetrapt, met d'n hak de grôte kluite fijngemaakt en om te af te maake wier met de kluitruif 't bedjie zô wijd bewaarekt, dat as de tijd 'r rijp voor was, d'r gezaaid kon worre. Daernaest mos 'k ok de knijne nog verzurrege. Daervoor hà je hêel wā vors gras nôôdig. Dat haolde 'k dan op 't voealveld aan de Prelweg. De terraainbaos, Van den Dool, had aaltijd wel wā klaor legge om de jutezak te vulle.

Trapveldjie

'k Zaaide aaltijd wat blommechieszaed en in 'n aander bedjie wà groente. Peechies, dà zaed was zo klaain dà je 't gemengd mè zand mos zaaie, krote en netuurlijk spinaozie, m'n lievelingskossie. De rest van de tuin was voor m'n ome zellef. Hij zette hêel wat stokke voor de tuinbôone. Anderande aandere groentes wazze in de overige bedde te vinge. Veul gong vers op de borde, maar d'r wier ok van aalles en nog wat ingemaakt in Keulse potte voor de wintertijd. Laeter, toe m'n ome wat ouwer wier, het ie d'n haaleve tuin veraanderd in een grasstrôok. 'k Hoefde toe nie meer naer 't voebalveld. Faailijk was t'r in de tuin 'n mooi trapveldjie onstaon, waer 'k mè vriendjies hêel wà ballechies over en weer getrapt het ... As 'k nou de plek van die vroegere tuin v'rbij komt, ken 'k allêênig nog aan d'n overkant van d'n dijk zien waer 't aamel afgespeuld het. Op de plek van de winkel wà m'n ome en de daerachter leggende landerije, staon nou nieuwbouwhuize. M'n tuintjie het 'r voor motte plaetsmaoke, net zôas 't deur de Twêê Kraaie bezonge volkstuintjie langs de spoorbaon verdwene is ... Jammer aailijk, hee!

Besjaon.

P.S.Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôome van de families Van Heteren, Mijenster en Meerkerk. Kom ok 's 'n kijksie neme in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243). Elleke woensdagmiddag benne me d'r!